

ಎಳೆಯರ ಅಂಗಳ

ವಿಜಯಕುಮಾರಿ

ಒಂಟೆಮರಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

■ ಪ್ರಕಾಶ.ಎಸ್. ಮನ್ಸಂಗಿ

ಮರುಭೂಮಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಮರಿ ಒಂಟೆಗಳು ಹರಟುತ್ತಿದ್ದವು. ಮರಿಗೆ ಜಗತ್ತನ್ನು ಅರಿಯುವ ಕುತೂಹಲ. ತಾಯಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂದೇಹಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು.

‘ಅಮ್ಮ, ನಮಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಡುಬ್ಬವೇಕಿದೆ?’ ಕೇಳಿತು ಗೋಣು ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತ.

‘ನೋಡು ಮಗೂ, ಡುಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ನೀರನ್ನು ನಾವು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಮರುಭೂಮಿಯ ಓಯಿಸಿಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನೀರು ಸಿಗುವುದು. ನೂರಾರು ಮೈಲು ದೂರ ಪ್ರವಾಸ ಹೋದರೂ ನೀರು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ಈ ನೀರನ್ನು ಬಳಸಬಹುದು’ ಎಂದು ತಾಯಿ ವಿವರಿಸಿತು.

‘ಹೌದಾ? ಹಾಗಾದರೆ ಗೊರಸುಗಳೇಕೆ ದುಂಡಾಗಿವೆ?’ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಮರಿ ಕೇಳಿತು.

‘ನಾವು ಮರಳುಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕಲ್ಲ. ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾಗಿ

ನಡೆಯಲು ಈ ಪಾದಗಳು ಅನುಕೂಲಕರವಾಗಿವೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇವು ಮಾರ್ಪಾಟಾಗಿವೆ.’

‘ಸರಿಯಾಯ್ತು. ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ರೆಪ್ಪೆಗಳೇಕೆ ಉದ್ದವಾಗಿವೆ?’ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮುಂದುವರಿಯಿತು.

‘ನಮ್ಮ ವಾಸಸ್ಥಳವಾದ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ ಸುಂಟರಗಾಳಿ ಬೀಸುತ್ತದೆ. ಆಗ ದೂಳು, ಉಸುಕಿನ ಕಣಗಳು ಕಣ್ಣಿನೊಳಗೆ ಬೀಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಉದ್ದದ ಕಣ್ಣು ರೆಪ್ಪೆಗಳು ತಡೆಯುತ್ತವೆ’. ತಾಯಿಯು ಉತ್ತರ ಕೇಳಿ ಮರಿ ಒಂಟೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡತೊಡಗಿತು.

ಒಂಟೆ ಮರಿ ಮತ್ತೊಂದು ಸಂದೇಹವನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟಿತು. ‘ಡುಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ನೀರನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪ್ರವಾಸದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು; ಗೊರಸುಗಳಿಂದ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ನಡೆಯಬಹುದು; ಉದ್ದದ ಕಣ್ಣು ರೆಪ್ಪೆಗಳಿಂದ ದೂಳು, ಉಸುಕಿನ ಕಣಗಳು ಕಣ್ಣಿನೊಳಗೆ ಬೀಳುವುದನ್ನು ತಡೆಯಬಹುದು. ಸರಿ, ಹಾಗಾದರೆ ಪ್ರಾಣಿ ಸಂಗ್ರಹಾಲಯದಲ್ಲಿ ನಾವೇನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ?’

ತಾಯಿ ಒಂಟೆ ನಿರುತ್ತರವಾಯಿತು.

ಮಕ್ಕಳೇ, ನಾವು ಸೂಕ್ತವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇರದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕೌಶಲ್ಯಗಳು ಬಳಕೆಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೇ?

ಶಶಿಧರ್ ಹಳೇಮನಿ

ಹಸಿರು ಹಾಡು

■ ಗುರುಗಣೇಶ ಭಟ್ ಡಬ್ಬುಲಿ

ಮರದ ಮೇಲೆ ಹಕ್ಕಿ ಕುಳಿತು
ಆಸೆಯೊಂದು ಅದಕೆ ಬಲಿತು
ಹಣ್ಣು ತಿಂದು ಹಿಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ
ಹಾಡಹೇಳಿತು...

ರಾಗ ಕೇಳಿ ಬೀಜ ಮೊಳಿತು
ಚಿಗುರು ಮೆಲ್ಲ ಅರಳಿತಲ್ಲ
ಮೋಡವೊಂದು ಮಿುಷಿಯ ಪಟ್ಟು
ಮಳೆಯ ಹನಿಸಿತು

ನಮ್ಮ ಪುಟ್ಟಿ ಆಡಲೆಂದು
ಓಡಿಓಡಿ ಅಲ್ಲಿಬಂದು
ಮರದ ಎಳೆಯ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ
ತಾನು ಕುಳಿತಳು

ನಾವು ಎಲ್ಲ ಬಾಳಬೇಕು
ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು
ಗಿಡವೆ ಬೆಳಕು ನಮ್ಮ ಬದುಕು
ಹಸಿರು ನಮಗೆ ಬೇಕೆ ಬೇಕು

ಹಕ್ಕಿ ಹಾಡ ಪುಟ್ಟಿ ಕೇಳಿ
ಅವಳ ದನಿಯು ಹಾಡ ಕೂಡಿ
ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸತು ರಾಗವೊಂದು
ಅಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬಿತು

ನಮ್ಮ ಹಾಡಿದು
ಇದುವೆ ನಮ್ಮ ಹಾಡಿದು...

